

शुचिषदिति । असौ वाऽआदित्यो हृत्सः शुचिषदसुरत्तरिक्षसदिति वायुर्वै वसु-
 रत्तरिक्षसद्भोता वेदिषदित्यग्निर्वै द्योता वेदिषदतिथिरिति सर्वेषां वाऽएष भूता-
 नामतिथिर्दुरोणसदिति विषमसदित्येतन्नृषदिति प्राणो वै नृषन्मनुष्या नरस्तद्यो
 ऽयं मनुष्येषु प्राणोऽग्निस्तमेतदाह वरसदिति सर्वेषु क्षेत्रेषु वरेषु सन्न ऋतसदिति
 सत्यसदित्येतद्योमसदिति सर्वेषु क्षेत्रेषु व्योमसु सन्नोऽब्जा गोजा इत्यब्जाश्च क्षेत्र
 गोजाश्चर्तजा इति सत्यजा इत्येतदग्निजा इत्यग्निजा क्षेत्र ऋतमिति सत्यमित्येत-
 द्बृहदिति निदधाति बृहद्व्येष तद्यदेष तदेनमेतत्कृत्वा निदधाति ॥ ११ ॥ द्वाभ्याम-
 क्षराभ्याम् । द्विपाद्यजमानो यजमानोऽग्निर्यावानग्निर्यावत्यस्य मात्रा तावतैवैनमे-
 तन्निदधाति ॥ १२ ॥ अथैनमुपतिष्ठते । एतद्वाऽएनमेतल्लघूयतीव यदेनेन सहेति
 चेति चेमांलोकान्क्रमते तस्माऽएवैतन्निष्कृतेऽह्निऽस्यै ॥ १३ ॥ यद्वेवोपतिष्ठते ।
 एतद्वै देवा अभिभूर्यद्वै नोऽयमिमांलोकानतिक्रान् ह्निऽस्यादिति तदेभ्य एवैन-
 मेतल्लोकेभ्योऽशमयंस्तथैवैनमयमेतदेभ्यो लोकेभ्यः शमयति ॥ १४ ॥ सीद त्वं मा-
 तुः । अस्या उपस्थेऽन्तर्ये रुचा त्वत् शिवो भूत्वा मक्ष्यमग्नेऽअथो सीद शिवस्त्व-
 मिति शिवः-शिव इति शमयत्येवैनमेतदह्निऽस्यै तथो द्वेष इमांलोकाञ्छान्तो
 न हिनस्ति ॥ १५ ॥ त्रिभिरुपतिष्ठते । त्रय इमे लोका अथो त्रिवृदग्निर्यावानग्नि-
 र्यावत्यस्य मात्रा तावतैवास्माऽएतन्निष्कृतेऽथो तावतैवैनमेतदेभ्यो लोकेभ्यः श-
 मयति ॥ १६ ॥ ब्राह्मणम् ॥ ३ [७. ३.] ॥ ॥

अथ वात्सप्रेणोपतिष्ठते । एतद्वै प्रजापतिर्विलुक्रमैः प्रजाः सृष्ट्वा ताभ्यो वात्स-
 प्रेणायुष्यमकरोत्तथैवैतद्यजमानो विलुक्रमैः प्रजाः सृष्ट्वा ताभ्यो वात्सप्रेणायुष्यं
 करोति ॥ १ ॥ स द्वेष दाक्षायणहस्तः । यद्वात्सप्रं तस्माद्यं ज्ञातं कामयेत सर्वमा-
 युरियादिति वात्सप्रेणैनमभिमृशेत्तदस्मै ज्ञातायायुष्यं करोति तथो ह स सर्वमा-
 युरेत्यथ यं कामयेत वीर्यवान्स्यादिति विकृत्यैनं पुरस्तादभिमन्त्रयेत तथो ह स